C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosar nr.1r-890/25 Judecătoria Soroca, sediul Central
Nr.PIGD 1-25086443-03-1r-25112025 Judecător: Cristina Botnaru

D E C I Z I E
În numele Legii

19 martie 2026 municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În completul compus din:
Președintele completului, judecător Ghenadie Liulca
Judecători Ludmila Iarmaliuc, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursurile inculpatului Pegza Anatolie și a apărătorului acestuia Igor Grosu declarate împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 31 octombrie 2025, pe cauza penală, prin care:

Pegza Anatolie ***,** născut la *****, domiciliat în or. *****, la moment locuiește în or. *****, studii medii speciale, supus militar, căsătorit, nu are persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, IDNP *****, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat prin:

- sentința Judecătoriei Floreşti din 13 iunie 2000, în baza art. 119 alin. (3) Cod penal, la închisoare pe termen de 5 ani care s-a suspendat pe un termen de probă de 2 ani, absolvit ulterior de la executarea pedepsei prin încheierea Judecătoriei Floreşti din 08 noiembrie 2001;

- sentința Judecătoriei Floreşti din 20 aprilie 2003 în baza art. 218 alin. (2) Cod penal, la închisoare pe termen de 3 ani care în temeiul art.43 Cod penal s-a suspendat pe un termen de probă de 2 ani, liberat ulterior de pedeapsă în legătură cu amnistia

(aniversarea a X-a de la adoptarea Constituției R. Moldova din 16 iulie 2004;

- sentința Judecătoriei Bălți, sediul Centru din 11 iunie 2019 în baza art. 217[1] alin. (4), lit. d) Cod penal închisoare pe termen de 4 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea dreptului de a exercita activități ce țin de circuitul drogurilor pe termen de 2 ani;

- sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 16 aprilie 2025 în baza art. 264[1] alin. (3) Cod penal (în redacția de la data comiterii infracțiunii) la 210 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.303 alin.(1) Cod penal.

Termenele de judecare a cauzei:

- instanța de fond: 17 iunie 2025- 31 octombrie 2025
- instanța de recurs: 25 noiembrie 2025-19 martie 2026

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra cererii de recurs, Colegiul penal,-

a c o n s t a t a t :

Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 31 octombrie 2025 Pegza Anatolie ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.303 alin.(1) Cod penal și în baza acestei legi, în coroborare cu prevederile 80[1] alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) luni, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip deschis.

În baza art.84 alin.(4) și art.87 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepsei aplicate prin prezenta sentință precum și cea a Judecătoriei Soroca sediul Florești din 16 aprilie 2025, i s-a stabilit lui Pegza Anatolie *****, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Măsura de reprimare lui Pegza Anatolie ***** s-a aplicat arestul preventiv, măsură care s-a dispus a se menține până ce sentința va deveni definitivă, ultimul fiind anunțat în căutare prin încheierea Judecătoriei Soroca sediul Central din 24 octombrie 2025.

Termenul pedepsei cu închisoarea lui Pegza Anatolie ***** s-a dispus a se calcula din momentul reținerii.

A fost soluționată soarta mijloacelor de probă/corpurilor delicte

Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse, instanţa de fond a constatat că, Pegza Anatolie *****, la data de 20 martie 2025 acționând cu intenție directă, urmărind scopul împiedicării examinării multilaterală, deplină şi obiectivă a cauzei penale în care avea calitate de inculpat în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264^1 alin. (3) Cod penal care ce se afla în gestiunea judecătorului Zadorojniuc Alexandru, fiind treaz, conducând automobilul de model ”Nissan Premiera” cu n/î *****, intenționat a accidentat automobilul de model ”Mercedes” n/î ***** în partea lateral stingă din spate ce aparține judecătorului din Judecătoria Soroca sediul Florești, Zadorojniuc Alexandru, care era parcat regulamentar pe str. M. Eminescu 1 or. Floreşti. Ulterior, continuându-şi scopul deja stabilit, la data de 21 martie 2025, Pegza Anatolie în cadrul ședinței de judecată în calitate de inculpat în cauza penală nr. 1-182/2023 privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) Cod penal a înaintat recuzare judecătorului, invocând că a accidentat automobilul acestuia.

Până la începerea cercetării judecătorești inculpatul Pegza Anatolie *****, fiind asistat de avocatul său, a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, probele îi sunt cunoscute, conținutul acestora îi este clar și că obiecții asupra lor nu are, solicitând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fără a solicita administrarea de noi probe.

Sentința de condamnare a fost atacată cu recurs de către inculpatul Pegza Anatolie care a invocat nevinovăția sa și ilegalitatea condamnării, precum și lipsa intenției de a se eschiva ori ascunde, iar anunțarea sa în căutare a avut loc cu scopul de a-l intimida.

De asemenea în termen sentința instanței de fond a fost contestată cu recurs și de către avocatul Igor Grosu în interesul inculpatului Pegza Anatolie care a solicitat casarea parțială a sentinței din 19 iunie 2025 cu pronunțarea unei noi

hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea recursului a invocat faptul, că pedeapsa este prea aspră, iar instanţa de judecată n-a luat în considerație circumstanța atenuantă: recunoașterea vinovăției și prevederile legale cu privire la individualizarea pedepsei (art. 6, 7, 61, 75 Cod penal)

Opinează că instanţa urma să ia în consideraţie şi faptul că inculpatul nu este angajat oficial în câmpul muncii, dar muncește în municipiul Chişinău, iar cercetarea judecătorească a fost reluată nu din vina inculpatului, el nu s-a prezentat la şedinţele de deliberare pe motiv de circumstanţe personale grele.

Reiterează că pentru infracţiunea săvârşită legea prevede diferite categorii de pedeapsă, printre care şi munca neremunerată în folosul comunităţii, faptul că anterior inculpatul a mai săvârşit infracţiuni, consideră că nu este un criteriu de bază, întrucât el a ispăşit pedepsele aplicate, iar la moment inculpatul nu are antecedente penale.

Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art. 447 alin.(1) Cod de procedură penală, (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În respectarea prevederilor sus menționate, Colegiul penal a comunicat părților despre dreptul de a depune o referință, însă participanții nu au beneficiat de acest drept.

Verificând argumentele recursurilor în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, Colegiul penal ajunge la concluzia că, recursurile urmează a fi respinse ca nefondate, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi menținută fără modificări, soluția fiind adoptată în condițiile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, potrivit cărora, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: ...recursul este nefondat.

Colegiul reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, care au fost cercetate în ședința instanței de fond, asupra cărora inculpatul Pegza Anatolie nu a obiectat și nu a solicitat administrarea unor probe noi.

Cu referire la invocarea inculpatului precum că nu este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (1) Cod penal sub aspectul amestecului în înfăptuirea justiției, Colegiul penal va ține cont de faptul depunerii personale de către numit în prezența apărătorului său Grosu Igor a cererii de examinare a cauzei în procedură simplificată care presupune recunoașterea vinovăției pentru fapta reținută prin rechizitoriu, în aceasta Pegza Anatolie indicând că nu are careva obiecții asupra probelor și nu solicită administrarea de probe noi, și că cunoaște faptul că va putea contesta sentința doar în partea pedepsei aplicate astfel beneficiind de reducerea cu ¼ a limitelor de pedeapsă prevăzută de lege conform art. 80 [1] Cod penal. La fel a indicat că cererea respectivă a fost scrisă benevol fără influența părților în proces (f.d. 207, vol. I).

Cu referire la invocarea acestuia că ar fi fost anunțat în căutare doar pentru a fi intimidat, Colegiul penal va prelua argumentele instanței de fond în acest sens care a reținut că a dispus reluarea cercetării judecătorești prin încheierea din 30 septembrie 2025, din motive întemeiate iar ulterior, inculpatul s-a eschivat de la prezența în fața instanței, chiar dacă s-au întreprins toate măsurile necesare pentru a asigura prezența ultimului la proces, atât măsurile de căutare, cât și aducerea silită a acestuia nu au dat nici un rezultat pozitiv deși cu ultimul s-au dus și convorbiri telefonice, deci, cunoștea cu certitudine despre fiecare ședință amânată, intenționat eschivându-se de la prezența în fața instanței iar între timp, a depus o cerere de recuzare a judecătorului cât și o cerere de strămutare a examinării cauzei, care au fost respinse, motiv din care într-un final, instanța a considerat posibilă finisarea examinării cauzei în lipsa inculpatului.

Colegiul penal relevă că prin prisma probatoriului administrat instanța a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția inculpatului Pegza Anatolie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (1) Cod penal stabilindu-i conform acestei legi cu aplicarea art. 80[1] alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) luni, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip deschis, iar în baza art.84 alin.(4) și art.87 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepsei aplicate și cea a Judecătoriei Soroca sediul Florești din 16 aprilie 2025, fiindu-i stabilită, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Din conținutul cererii de recurs a apărătorului rezultă, că acesta nu contestă încadrarea juridică a faptei, fiind recunoscută comiterea ei, ci doar și-a expus

dezacordul cu pedeapsa penală, solicitând atenuarea ei în sensul aplicării unei pedepse nonprivative de libertate.

Dat fiind contestată sentința doar în latura pedepsei penale, Colegiul se va expune numai în această parte, reținând caracterul ei motivat și argumentat, bazat pe aspectele de drept și împrejurările faptice a cauzei, prima instanță justificat a aplicat acestuia pedeapsa sub formă de închisoare cu executarea reală a acesteia, iar cuantumul acesteia pentru infracțiunea săvârșită, a fost stabilit cu respectarea principiilor individualizării pedepsei penale și a prevederilor art.80[1] alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal reține, că potrivit prevederilor art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată alin.(2) al articolului nominalizat stipulează, că în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci când gravitatea infracțiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Respectiv, reținând prevederile menționate supra, coroborându-le cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal contrar alegațiilor apărătorului, consideră că, pedeapsa aplicată inculpatului, sub formă de închisoare, în cuantumul stabilit de către prima instanță, este în coraport cu gravitatea faptei comise - infracțiune ușoară, în acest sens fiind relevante și datele privind personalitatea inculpatului care deși conform materialelor cauzei nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, la locul de trai se caracterizează negativ (f.d.98, vol. I), totodată se reține

că conform cazierului contravențional (f.d.101, vol. I) Pegza Anatolie ***** anterior a fost atras la răspundere contravențională de 9 ori, pentru care a suportat pedepse pecuniare iar, conform cazierului judiciar (forma 246), (f.d. 103, vol. I), rezultă că Pegza Anatolie ***** nu este la prima sa abatere de la legea penală, anterior a fost condamnat (*sentința Judecătoriei Bălți, sediul Centru din 11 iunie 2019 în baza art. 217[1] alin. (4), lit. d) Cod penal închisoare pe termen de 4 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea dreptului de a exercita activități ce țin de circuitul drogurilor pe termen de 2 ani și prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 16.04.2025 în baza art. 264[1] alin. (3) Cod penal (în redacția de la data comiterii infracțiunii) la 210 ore muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport).*

De asemenea cu privire la personalitatea inculpatului relevant s-a ținut cont și de faptul că conform demersului cu nr.08/06-1518 din 24 septembrie 2025 al Biroul de Probațiune Florești s-a stabilit că, Pegza Anatolie fiind condamnat prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 16 aprilie 2025 în baza art. 264[1] alin. (3) Cod penal, la 210 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport și până în prezent nu s-a prezentat la sediul Biroului pentru a fi informat despre modul de executare a pedepsei aplicate, în legătură cu ce în privința numitului fiind spre examinare o nouă cauză penală, s-a solicitat adăugarea în baza art.85 Cod penal la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești nr.1-182/2023 din 16 aprilie 2025, și anume 210 (două sute zece) ore muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport).

De asemenea întru stabilirea corectă a tipului și cuantumului pedepsei penale inculpatului Pegza Anatolie instanța de fond a reținut în calitate de circumstanță atenuantă conform art. 76 Cod penal recunoașterea vinovăției, în acest sens fiind irelevant argumentul apărătorului cu privire la ignorarea de către instanță a circumstanței date, precum și lipsa circumstanțelor agravante conform art. 77 Cod penal.

În lumina celor descrise supra, în combaterea dezacordului apărătorului-recurent cu tipul pedepsei stabilite în privința inculpatului Pegza Anatolie, Colegiul penal va rămâne solidar cu poziția instanței de fond care a concluzionat referitor la faptul, că Pegza Anatolie anterior fiind atras la răspundere penală, nu a îndreptățit încrederea ce i s-a acordat, nu a făcut concluziile necesare și nu a mers pe calea

corijării, ci dimpotrivă, acesta a perseverat în comportamentul ilicit, or în cadrul fiecărei dintre aceste condamnări numitului i s-a acordat șanse noi pentru a se corecta prin urmare nu se atestă o îmbunătățire a conduitei acestuia reținându-se un tipar infracțional, care s-a repetat de mai multe ori, inclusiv în cauza dată.

În același context, Colegiul penal notează, că rezultând din prevederile art.75 alin.(2) Cod penal, sancțiunea închisorii este o formă excepțională de pedeapsă, care se aplică doar în cazul în care gravitatea infracțiunii şi personalitatea inculpatului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoarea.

În acest sens, Colegiul reține, că în cauza inculpatului Pegza Anatolie stabilirea categoriei excepționale de pedeapsă este condiționată de trecutul infracțional al inculpatului care atestă comiterea cu regularitate a încălcărilor intenționate de lege și lipsa intenției de corectare și conformare regulilor sociale.

Având în vedere, cele supra vizate, Colegiul penal constată inoportunitatea aplicării față de inculpatul Pegza Anatolie a unei pedepse mai blânde sau de altă categorie, or, prin săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (1) în perioada în care sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 16 aprilie 2025 de condamnare a numitului în temeiul art. 264^1 alin. (3) Cod penal încă nu devenise definitivă se constată cert că acesta a sfidat cu desăvârșire nu doar normele morale, dar și legea penală, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă prin prisma aplicării art. 84 alin. (4) și 87 alin. (1) Cod penal.

În atare împrejurări, solicitările apărării, Colegiul le consideră neîntemeiate, or, o pedeapsă mai blândă la caz, nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale și nu va restabili echitatea socială perturbată de inculpatul.

Colegiul notează, că potrivit art.61 alin.(2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Deci, prin prisma celor stipulate de legislator în cuprinsul normei precitate, Colegiul consideră, că la caz, atingerea scopurilor menționate: de restabilire a echității, de corectare a inculpatului, de prevenire a comiterii altor infracțiuni, va fi posibilă doar prin aplicarea față de inculpatul Pegza Anatolie a pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea ei reală. Pedeapsa astfel cum a fost individualizată de către prima instanță răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 Cod penal, cuantumul acesteia este dozat corespunzător, iar față

de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a acestora, pedeapsa aplicată inculpatului este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii.

Colegiul reține că recunoașterea vinovăției prin acceptarea probatoriului administrat pe caz și manifestarea unei căințe sincere, au constituit temei pentru aplicarea dispozițiilor art.364[1] Cod de procedură penală în coroborare cu art.80[1] Cod penal, asigurând reducerea limitelor pedepsei penale, ceea ce face imposibilă invocarea acestor circumstanțe ca temei de aplicare a unei pedepse mai blânde.

Din motivele expuse supra, criticile aduse de către avocat în interesul inculpatului sentinței recurate Colegiul penal le apreciază ca nefondate, or, la aplicarea pedepsei penale, instanța de judecată s-a conformat prevederilor legii care reglementează procesul de stabilire și individualizare a pedepsei.

În conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Se resping ca nefondate recursurile inculpatului Pegza Anatolie și a apărătorului acestuia Igor Grosu declarate împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 31 octombrie 2025, pronunțată pe cauza penală privindu-l pe **Pegza Anatolie** în baza art. 303 alin. (1) Cod penal, cu menținerea sentinței fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Ghenadie Liulca

Judecători: Ludmila Iarmaliuc

Aurelia Andronache